

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/121/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010589
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010589.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na neverejnom zasadnutí dňa 27. októbra 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného F. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/38/2022 zo dňa 06.09.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. Y. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 7PP/38/2022 zo dňa 06.09.2022 senát Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného F. Y. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/16/2018 zo dňa 03.05.2018 vo výmere 57 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 06.09.2022, ktorej písomné dôvody doručil okresnému súdu dňa 28.09.2022. V sťažnosti uviedol, že okresný súd vychádzal len z jeho kriminálnej minulosti a z diagnostického nástroja (CRA). V súčasnom modernom trestnom práve je dôležitá aj resocializácia odsúdeného a jeho motivácia, aby svojím správaním a prístupom k plneniu povinností preukázal, že sa polepšil. Ďalej tvrdil, že si nevie predstaviť, čo mal ešte vo výkone trestu urobiť, aby preukázal nápravu, keďže si vyslúžil 5 disciplinárnych odmien za plnenie pracovných povinností, plnil program zaobchádzania a bol celkovo pozitívne hodnotený. Dňa 26.09.2022 ukončil projekt Šanca na návrat vo výstupnom oddiele. Okresný súd ignoroval tieto aktuálne poznatky a vychádzal výlučne z minulosti odsúdeného. V ďalšej časti F. Y. poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 36/2022 zo dňa 24.05.2022, podľa ktorého nemožno len mechanicky odkazovať na trestnú minulosť odsúdeného. Do vyhlásenia rozhodnutia okresného súdu plakal, lebo je psychicky zničený a matka ho už nevládze chodiť navštevovať po basách. Po prepustení na slobodu by chcel žiť ako normálny človek, viesť riadny život či založiť si rodinu. Rovnako nie je pravdivé tvrdenie súdu, že doterajšie tresty naňho nemali vplyv, pretože dlhodobý pobyt vo výkone trestu ho zmenil a napravil. Takéto dlhé odlúčenie od rodiny a vonkajšieho sveta naňho pôsobí negatívne, že si už ani nevie predstaviť aké je to byť na slobode. Preto odsúdený vyjadril presvedčenie, že ďalší výkon trestu je nepotrebný a neodôvodnený. Na základe uvedeného potom navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a odsúdeného podmienkovo prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho neboli splnené zákonné podmienky vyžadované ust. § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Okresný súd pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým úvahám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresným súdom, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Sťažnostný súd považoval za potrebné doplniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné splnenie ako formálnych, tak aj materiálnych podmienok vyžadovaných Trestným zákonom.

Formálnymi podmienkami možno rozumieť vykonanie pomernej časti uloženého trestu odňatia slobody, požadovanej zákonom (§ 66 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona), t. j. vykonaním dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody v prípade, ak bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania zločinu (§ 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona). Odsúdený podal návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 04.08.2022, a síce po vykonaní viac než dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené, aj sťažnostný súd považoval formálne zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnené.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, vychádzajúc z ust. § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona, musí súd z hľadiska splnenia materiálnych zákonných podmienok zhodnotiť konanie odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň reálne zhodnotiť predpoklad, či v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, ktorou je plnenie povinností odsúdeného v rámci aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, možno konštatovať, že odsúdený túto podmienku splnil. Relevantným pre posúdenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je obsah hodnotenia, vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného voči personálu ústavu je počas celého výkonu trestu na dobrej úrovni. Spočiatku sa dostal do rozporu s ústavnými právnymi normami opakovaným fyzickým konfliktom s iným odsúdeným, neskôr svoje správanie prehodnotil a vytvoril si priestor pre udelenie 5 disciplinárnych odmien zväčša za plnenie pracovných povinností na pracovisku Pilarez, kde pracovná disciplína je hodnotená pozitívne, plnenie pokynov a zadaných úloh je kvalitné, včasné a hospodárne. Aj k spáchanej trestnej činnosti sa odsúdený stavia kriticky. V dôsledku pozitívneho správania sa a plnenia povinností vo výkone trestu bola u odsúdeného zmenená diferenciačná skupina z „B“ na „VO“ - výstupný oddiel. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava najmä formou telefonovania a korešpondencie s matkou, sestrou a tetou, ktoré odsúdeného podporujú aj zasielaním balíkov. Vzájomné vzťahy sa javia ako stabilné a pozitívne. Resocializačná prognóza bola u odsúdeného vyhodnotená ako menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti ako stredné.

Hodnotiac uvedené, sťažnostný súd musel prisvedčiť záveru okresného súdu, že odsúdený prvú materiálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie splnil. Počas aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody odsúdený aktívne participoval na plnení programu zaobchádzania vrátane povinností, ktoré mu vyplývajú z ústavného poriadku a právnych noriem platiacich vo výkone trestu. Počas pracovného zaradenia dosahoval optimálne pracovné výsledky, na základe ktorých mu bolo udelených aj 5 disciplinárnych odmien a bola mu zmiernená diferenciacná skupina z hľadiska vnútornej diferenciacie ústavu na výkon trestu.

Z hľadiska prijatia záveru, že od odsúdeného je možné očakávať vedenie riadneho života (druhá materiálna podmienka), je potrebné zohľadniť okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017). Okresný súd správne prihliadol na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia ústavu menej priaznivá s poukazom na stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Hodnotiac osobu odsúdeného, z odpisu Registra trestov SR je zrejmé, že F. Y. bol doposiaľ až 9-krát odsúdený za rôznu trestnú činnosť s prevahou majetkovej trestnej činnosti, nevyvímajúc závažnejšiu trestnú činnosť, pričom odsúdený začal s páchaním trestnej činnosti už ako mladistvý, kedy sa ako osoba mladistvá dopustil až 4 trestných činov. Protiprávnej činnosti sa dopúšťal prakticky kontinuálne až do roku 2017, kedy nastúpil výkon aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody, čo svedčí o jeho laxnom postoji k dodržiavaniu právnych noriem. Správne okresný súd konštatoval, že odsúdený bol už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, kedy sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon zvyšku uloženého trestu odňatia slobody. Je nevyhnutné konštatovať, že ani viacnásobné odsúdenia neboli pre odsúdeného dostatočným poučením a nemali naňho dostatočný výchovný a nápravný vplyv. Krajský súd považoval za potrebné doplniť, že ani hrozba odsúdenia a uloženia trestu nebola pre odsúdeného dostatočne motivujúcim faktorom na zmenu správania a prístupu k dodržiavaniu spoločenských noriem. Odsúdený v minulosti nevyužil ani dobrodenie zákona a súdu vo forme jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy v skúšobnej dobe nevedol riadny život a nepreukázal, že sa napravil a že dovtedy vykonaná časť uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody bola postačujúca na jeho prevýchovu a nápravu. Následne, svojím ďalším životom bezpochyby preukázal, že dovtedajšie potrestania súdom ani podmiennečné prepustenie, neprimáli odsúdeného prehodnotiť svoj prístup k vedeniu riadneho života, nakoľko po podmiennečnom prepustení bol opätovne súdom potrestaný za spáchanie ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.

Možno preto bez najmenších pochybností konštatovať, že predošlé odsúdenia a vykonané tresty u neho nevedli k náprave, neboli pre neho dostatočným ponaučením, keďže do rozporu so všeobecne záväznými právnymi normami sa dostával opakovane a kontinuálne v priebehu života. Odsúdený vlastným pričinením nevyužil skoršiu možnosť riadne sa začleniť do spoločnosti a preukázať, že sa napravil, ktorú mu súd v minulosti poskytol v podobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy odsúdený v čase, keď mal možnosť deklarovat, že sa poučil, na túto požiadavku rezignoval a opätovne sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody za jeho ďalšiu protiprávnu činnosť. Zohľadňujúc menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a stredné riziko recidívy trestnej činnosti krajský súd konštatuje, že práve predčasným ukončením výchovného pôsobenia uloženého trestu a participácie na programe zaobchádzania v podobe podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebolo možné dosiahnuť jeden z účelov trestu, a síce vytvoriť podmienky a pripraviť odsúdeného na riadne vedenie života po výkone trestu a odradiť ho od recidívy trestnej činnosti.

Aj podľa zistení krajského súdu je preto u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody potrebný, a to predovšetkým z dôvodu, aby bol naplnený reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život.

V prípade prognózy budúceho správania sa odsúdeného je potrebné prihliadať aj na prostredie, v ktorom sa odsúdený ocitne po podmiennečnom prepustení. Z hodnotenia odsúdeného ústavom sú evidentné stabilné rodinné vzťahy predovšetkým medzi odsúdeným a jeho matkou, sestrou a tetou. Krajský súd však musí konštatovať, že ani dobré rodinné vzťahy same osebe nedávajú záruku za ďalšie správanie sa odsúdeného, jeho nápravu a vedenie riadneho života. Je potrebné zdôrazniť, že vzájomné sociálne väzby medzi odsúdeným a jeho rodinou ho doposiaľ žiadnym spôsobom neodradili od páchania druhovo pestrej trestnej činnosti. Podľa názoru krajského súdu preto ani dobré rodinné vzťahy nedávajú záruku

za vzorné a spoločensky konformné budúce správanie sa odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu na slobodu.

V závere sťažnostný súd uvádza, že okresný súd v prejednávanej veci správne prihliadol na povahu spáchanej trestnej činnosti, ako aj na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré zaradenie na výkon trestu svedčí o tom, že v prípade odsúdeného sa vyžaduje prísnejšia forma spôsobu výkonu trestu.

Keďže v súčasnosti nie je možné vysloviť reálny predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, ďalší výkon trestu odňatia slobody je u neho dôvodný.

K sťažnostným námietkam odsúdeného považoval sťažnostný súd za potrebné pre úplnosť dodať, že tieto sú právne irelevantné a nie sú spôsobilé privodiť pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie, a síce podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd správne skúmal splnenie 3 podmienok pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného (1 formálna podmienka a 2 materiálne podmienky), pričom pre rozhodnutie o podmienenom prepustení odsúdeného na slobodu je potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky 3 podmienky a nepostačuje preto, ak sú z pohľadu odsúdeného splnené len 2 z nich. Pokiaľ odsúdený namietal, že okresný súd pri posudzovaní splnenia podmienok pre rozhodnutie vychádzal z odpisu registra trestov, je potrebné uviesť, že odpis registra trestov je jedným z legálnych a legitímnych dôkazov v trestnom konaní, ktorý má vysokú informačnú a výpovednú hodnotu. Na základe tam uvedených informácií môže súd posudzovať mnohé trestnoprávne relevantné otázky, vrátane prognózovania správania sa odsúdeného po jeho prípadnom podmienenom prepustení na slobodu zhodnotením jeho doterajšieho života, ale aj správania sa odsúdeného po výkone jednotlivých trestov či po podmienenom prepustení odsúdeného v minulosti tak, ako to uviedol už okresný súd v napadnutom rozhodnutí, ale aj krajský súd v rámci sťažnostného konania.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaním ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.